

gik ud paa, at jeg langt mere, end det i Virkeligheden var Tilfældet, havde villet indføre eller anbefale visse Indretninger paa andre Steder som dem, vi skulde efterfølge. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at den i Monarchiet forventede Regnskabsret, der skulde være en Trøst for Mange, maaskee ikke vilde være passende for vor Revision. Jeg kan gjerne give ham Ret i Meget af det, han i den Henseende udtalte, og jeg for mit Vedkommende er heller ikke overbevist om, at dette vil være en Indretning, som absolut vil være tilfredsstillende for Kongerigets Revisionsvæsen; jeg anførte kun, at en Regnskabsret var Noget, som Fællesforfatningen havde tilsagt, og som vi have haft gjentagne Udtalelser om, vilde blive indført med Hensyn til Monarchiets Finantsvæsen. Ved denne Leilighed fremhævede det ærede Medlem som en Grund for, at der selv med en saadan Regnskabsret kunde blive en ufuldstændig Revision, at man i Frankrig under Regnskabsrettens Virksomhed var bleven af med 15 Millioner Francs., som man aldrig havde været istand til at faae opdaget og som man slet ikke kunde komme efter Sammenhængen med. Jeg gjorde allerede dengang, da det ikke var tilladt at ytre sig videre, den korte Bemærkning, at jeg troede at kunne paavise den ærede Rigsdagsmand Sammenhængen med disse 15 Millioner, og jeg vilde derfor nu erindre det ærede Medlem om, at det ikke, hvor godt han ellers huffer, var i Aarene 1812 og 13, at dette Tilfælde indtraf, hvilket jo vilde have været meget paafaldende og paa en Maade tale stærkt imod en Regnskabsret som en Revision for et Finantsvæsen, at det, siger jeg, ikke var i dette af ham saakaldte „Om væltningssaar“, et Udtryk, som jeg heller ikke troer er ganske historisk for Frankrigs Vedkommende, at dette Tilfælde indtraf, men at det indtraf paa en Tid, hvor der ikke var nogen Regnskabsret. Det stete nemlig, inden Regnskabsretten ved Decretet af 16de September 1807 blev indført, at man havde Deficit af 25,700,000 Francs, og det maa være det Tilfælde, som det ærede Medlem sigtede til; det er ganske vist, at dette Deficit var i Kassen, inden nogen Regnskabsret blev indført, ligesom det ogsaa er

vist, at man aldrig har fundet Feilen. Det ærede Medlem gjorde tillige opmærksom paa, at vi ikke skulde tage den engelske Revisionsindretning til Mønster; jeg havde heller ikke opstillet den som noget Mønster, men jeg anførte, at der var Noget, som vi idetmindste kunde lære deraf og benytte med Fordeel; jeg nævnte det i Forbindelse med mine Ytringer om, at jeg troede, at man ved Grundlovens Vedtagelse ikke havde været opmærksom nok paa at faae tilstrækkelig udtrykt, hvorledes Revisionsværket skulde gaae for sig. Jeg vil nævne for det ærede Medlem, som jeg beklager ikke er tilstede, at man i England har den meget fornuftige Indretning, at Statsrevisionen har Ret til at kalde for sig Enhver som helst, ingen Person er fritaget for at møde for Statsrevisionen, for at afgive sit Vidnesbyrd under Eed. Det er et Hovedpunkt, et saa vigtigt Privilegium for Revisionen, at jeg ganske vist kunde ønske, at vor Revision maatte komme i en Stilling, hvorved den kunde faae en lignende Ret. Jeg vil endvidere erindre om, at man siden den 1ste April 1849 har i England indført, at der i det løbende Finantsaar hver Maaned indgives Extracter af alle Indtægter og Udgifter og holdes Regnskab for hver Dag, saaledes at Revisionen kan være fortløbende, og da alle Finantsregnskaber uægerlig afsluttes den 31te Marts, og alle Beløb, som ikke ere liquiderede for Finantsaaret til den Tid, overføres paa de separate Conti, er jeg bleven underrettet om, at man ventet herefter at kunne slutte hele Revisionen 3 Maaned efter den 1ste April, Finantsaarets Begyndelse, Noget, som man hidtil ikke har været istand til. Jeg skal ikke ytre mig videre desangaaende, men er dette gjørligt, og det troer jeg, saa er det ganske vist en saadan Forbedring, at vi maatte ønske at blive satte istand til at komme til et lignende Resultat. Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at dersom det gives Medhold, at det var ønskeligt at faae Reformen indført i vort Revisionsvæsen, saa kunde vi maaskee faae nogen Veiledning i denne Henseende ved den Lov, som man i England er ifærd med at forelægge Parlamentet angaaende det hele Revisionsvæsen. Det ærede Medlem yttrede endvidere, at mere eller mindre politiske maatte